

[Dohrmann]

1989. Den 26. april, det var sidste onsdag – i dag har vi onsdag den 3. maj 1989 – og alene siden dengang er benzinpriserne steget 2 gange 15 øre, altså 30 øre i alt. Det vil sige, de er steget cirka dobbelt så meget, som skatteministeren foreslår af lempelser. Alene det siger jo et eller andet om, at de håndører, som aftalepartierne har truffet beslutning om at de skulle sænkes med nu, er nul og niks – ja, det er faktisk ikke værd at omtale, for benzinpriserne stiger sandsynligvis allerede igen næste uge. Derfor er det fuldstændig forkert, når nogle tror, at der her er tale om afgiftslempelser, tværtimod.

Jeg var i mine korte bemærkninger inde på, at alene de forhøjede energiafgifter på kul og elektricitet vil være ensbetydende med, at en ganske normal husstand vil få en merudgift på ca. 500 kr., og jeg vil i øvrigt henstille kraftigt til skatteministeren at kommentere, hvor stor den gennemsnitlige merudgift vil blive pr. husstand, hvis det, der foreslås fra skatteministerens side, bliver vedtaget. Jeg mener, at det bliver ca. 500 kr. om året. Sammenligner man det med en normal families benzinforbrug, er der tale om afgiftsstigninger.

Det kan man da også høre fra SF's ordfører, hr. Jens Thoft, for selv om hr. Jens Thoft næsten pr. tradition afviste regeringens forslag, må vi nok konstatere, at regeringspartiernes parlamentariske grundlag, hvad energi angår, i dag hviler på SF. Det er det samme som at braklægge den – det skal jeg ikke gå nærmere ind på ved denne lejlighed, men det er jo en kendsgerning. Den energipolitik, som energiministeren står for, og som skatteministeren ofte lægger navn til, hviler jo faktisk på SF's ideer og alt, hvad de står for med vindmøller osv. Den kollektive trafik skal fremmes, alt, hvad der hedder privatbilisme, skal have et gok i nakken osv.

Derfor giver jeg ærlig talt ikke ret meget for hr. Duetofts udtalelser om, at CD da i det mindste har tvunget regeringspartierne til at foretage sig noget. Det er ikke nok at foretage sig noget; man skulle også helst foretage sig noget godt og ikke komme med noget, der som dette betyder, at folk en ekstra gang skal have pungen op af lommen og betale endnu højere energiafgifter.

Derfor er hele holdningen her i Folketinget absolut ikke bilistvenlig, hvis jeg må bruge det udtryk. Bilisterne skal naturligvis betale de udgifter, der er forbundet med at køre bil osv.,

men det kan ikke være rimeligt, at folk, der f.eks. har skifteholdsarbejde eller bor et sted, hvor de måske har langt til arbejde osv., skal plukkes, som tilfældet er. Man straffer de mennesker, der vil bestille noget, dem, der har forskudte arbejdstider, og dem, der påtager sig enten det ene eller det andet, og det er jo i sig selv dræbende for ethvert initiativ.

Skatteministeren stod heroppe og regnede ud, at en gennemførelse af vores forslag vil koste ca. 1,4 mia. kr. Ja, det var egentlig en af den slags usaglige bemærkninger, som jeg allerede, da jeg skrev bemærkningerne til lovforslaget, var klar over at vi ville ryge ind i. For man sidder bag et skrivebord og regner: Så og så meget benzin er der solgt, og hvis vi så sænker afgiften med så og så meget, så vil det koste statskassen så og så meget.

Jeg ved ikke, om skatteministeren nogen sinde har haft mulighed for f.eks. at tage til Flensborg. Hvis skatteministeren ikke har prøvet det, vil jeg egentlig anbefale det. Så skal ministeren bede ministerchaufføren om at dreje ind på en lokal benzinstation og køre ind i køen dér, og så skal ministeren lægge mærke til, hvad der egentlig sker. Der sker nemlig det, at danskere holder i kilometerlange køer, hvor de venter somme tider i timevis for at få nogle billige dråber i tanken. Og medens den ene sidder bag rattet og kører frem i de små hop, det giver, hver eneste gang en har fået tanket op og glad kan tage hjem igen, går ægtefællen over i det nærliggende supermarked og køber alle de dagligvarer, som familien har behov for, og det er store indkøb, der bliver gjort dér. Det er selvfølgelig ensbetydende med, at pengene forsvinder ud af landet i en grad, som ingen drømmer om, og derfor er jeg helt overbevist om, at hvis man kunne sænke afgifterne så meget, at det ikke var så tillokkende at henlægge sine indkøb til et sted i udlandet, ville dette her fra at give et provenutab, som ministeren siger, gå hen og give en stor gevinst.

Når man ser på, hvad der sker ikke alene i Sønderjylland, men også langt oppe i Jylland og ovre på Fyn, hvor små købmandsbutikker har lukket, hvor servicestationer har drejet nøglen rundt, og hvor folk er blevet fyret som følge af, at kunderne har henlagt deres indkøb til Flensborg og andre steder, må jeg fastslå, at det er fuldstændig galimatias, hvad vi foretager os. Derfor vil det slet, slet ikke, som skatteministe-